

בס"ד כח' סיון ה'תש"פ
 הדלקת נרות - 19:30
 צאת השבת - 20:22
 רבנו תם - 21:17
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 1014
 @ השבת "מברכין". ר"ח תמוז יחול בימים שני ושלישי
 הבעל"ט. יחדשהו הקבי"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה
 לישועה ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה ולבשורות טובות, אכ"ר.
 @ ג' בתמוז, יום פטירת רבי מנחם מנדל שניאורסון האדמו"ר מחב"ד.
 @ ביום שישי, ד' בתמוז, פטירת רבינו תם. (ר' יעקב מרומרוג).

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פס"ד:ן: זיאמד שמואל
 (שמואל א' יא)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
 בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
 בסעודה רביעית "אוהל-מועד"

פרשת קורח

מלנייני הפרשה:
 ← "ויקח קרח" בגימטריה = "זה במקח רע".
 כלומר: קרח עשה מקח רע (טעות), כאשר חָלַק על
 משה וחשב כי יוכל לנצחו.
 ← "עושר שמור לבעליו לרעתו".
 בגימטריה = "עשרו של קרח לרעתו היה לו".
 ← קרח, ועמו דתן, אבירים, און בן פלת ועוד 250 אנשים,
 חלקו על סמכותו של משה.
 ← משה נופל על פניו כאשר שומע זאת, כי חושש הוא
 מאד מאשר יקרה להם מאת ה'.
 ← אהרן ומולו העדה החולקת, מקטירים קטורת לפני ה'.
 ← האדמה פוערת את פיה ובלעת את קרח ועדתו
 ורכושם, ואש אוכלת את 250 האנשים.
 ← בני ישראל מתלוננים על ה', וה' נוגף אותם במגפה.
 ← ה' מלמד את משה 'פנטסי' כדי לעצור את המגפה,
 והוא: **להעביר קטורת בתוך העם.**
"ויקח קרח"
 מחלוקת קרח דומה למחלוקת של המן - שניהם חלקו
 על גדולי הדור, קרח על משה, המן על מרדכי, זה מת
 בירידה וזה בעליה.
 בפרשה יש 95 פסוקים וגם המן בגימטריה 95.
"ויקח קרח"
 קרח שפיקח היה מה ראה לשטות זו, עינו הטעתו.
 (רש"י). אומר רבי נפתלי מרופשיץ, מעלת הפיקח,
 שבשעת המחלוקת יודע לצדד עם שני הצדדים ולחיות
 טוב עם שניהם. רמו לכך, המילה **פקח=188**
 בגימטריה פעמיים **צד = 94**. וזה השטות, שאם היה
 פיקח, הוא לא מצדד לצד אחד **אלא היה מסתדר עם
 שני הצדדים.**
"העיני אנשים ההם הנקר לא זעלה"
 מדוע דווקא ניקור עינים ולא עונש אחר? ברם, בידוע
 שרמ"ח אבריו של אדם מכוונים כנגד רמ"ח מצוות
 עשה שבתורה. כל מצוה מכוונת כנגד אבר מסוים.
והלא הם כפרו במצוות ציצית שהיא כנגד העיניים,
 ככתוב בו "וראיתם אותנו" ממילא ראויים היו לעונש
 בעיניהם, ועל כן התבטאו ואמרו: "העיני האנשים
 ההם הנקרו". (ילקוט האורים בשם משנת דר"א)
"את שיני בני תמימה..." בגלל שאמר ראובן ליעקב, "את
 שני בני תמימה...", לכן יצאו ממנו דתן ואבירם, ומתו. **צדיק
 קללתו מתקיימת אפילו שאומרה על-תנאי.** (בעל הטורים מקץ)

"ויקומו הארץ את פיה והתבלע אותם"
 מה טעם נענשו להיבלע באדמה דווקא? אומר הרה"ק
 ר' זאב מסטריקוב בדרך צחות: כתוב בפרשת בהעלותך
 "והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני
 האדמה" דהיינו שהיה מגיע עד העפר ובכל זאת קורח
 טען "מדוע תתנשאו" זאת אומרת שהוא יותר עניו ואם
כן מקומו של קורח מתחת לאדמה.
"כי תשתרר עליו גם השתרר"
 "תשתרר", בגימטריה אלף חמש מאות (1500) אין בכל
 התורה עוד מילה שהגימטריה שלה כה גבוהה! הם
 אמרו למשה: את הדבר הגדול ביותר הנך לוקח לעצמך
 את "תשתרר" עשאוהו בעל גאווה, רח"ל. (יחי ראובן)
"וישמע משה ויפול על פניו" (טז ד)
 באופן מוזר אומר הכתוב "ויפול" ולא אומר "ויפלו",
 הלוא קורח חלק גם על משה וגם על אהרן, אם כך, מדוע
 נאמר רק על משה שהוא נפל על פניו? מה עם אהרן?
 מסביר הרמב"ן שאהרן, במסורו ובקדושתו, לא ענה דבר
 בכל המחלוקת הזו, ויהי כמחריש וכמודה שמעלת קרח
 גדולה ממעלתו, ולמרות שלדעתו אין הוא ראוי לתפקיד
 הוא בכל זאת עושה זאת משום שזהו דבר משה, ובמעשיו
 הוא רק מקיים את גזירת המלך, ואם יאמרו לו שהוא
 צריך לעזוב את התפקיד הוא יעשה זאת.

פינת הניבים והפתגמים
חרם דרבינו גרשום:
 חרם שהטיל רבנו גרשום מאור הגולה בהסכמת
 קהילות אשכנז וצרפת על כל מי שלא ישמור על
 התקנות שתיקן. התקנות העיקריות שתיקן:
 א. שלא ישא אדם שתי נשים; ב. שלא יגרש אדם את
 אשתו בעל כרחו; ג. שלא יקרא אדם מכתב בלא
 רשות בעליו. ד. שלא לבייש בעלי תשובה. ה. שלא
 להרחיק שום אדם מבית הכנסת אלא לפי שעה אבל
 לא עולמית. ו. לא יצא מבית הכנסת ויבטל המניין.

הסירו מכתול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדיניים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

חודש תמוז

הוא הרביעי במניין החודשים שאנו מונים מניסן, וכן הוא נקרא במקרא "החודש הרביעי" (זכריה ח). השם תמוז, כשמות שאר החודשים, עלה עם ישראל מבבל. והוראתו הקדומה פולחן.

ידוע לדורות ההם, ככתוב (יחזקאל): "והנה שם הנשים יושבות מבכות את התמוז". (ספר התודעה) מזלו **סרטן** - סר "טן", ההזדמנות להסיר כאוס ('טן' בארמית) מקרבנו, ולקבל חיסון מפני סרטן גשמי ורוחני.

צרות רבות ארעו בחודש זה לעם ישראל, וכדי לעורר הלבבות ולפתוח שערי תשובה חייב כל אדם ואדם באשר הוא שם, לשים אל ליבו באותם הימים ולפשפש במעשיו ולשוב בתשובה, כי אין העיקר בתענית. ויהיה זה זכרון למעשינו הרעים ומעשה אבותינו.

רושמי רשומות דרשו: **אותיות תמוז** - ראשי תיבות של **זמני תשובה ממשמשים ונאים**. הכוונה כמובן לימי בין המצרים, חודש אלול וימים נוראים.

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

פרשת קרח יפה נדרשת. היא מעניקה לנו הזדמנות לחנך את בנינו ותלמידינו ליחס הראוי לרכוש ולהון.

כסף אינו דבר פסול כאשר זוכרים שיהעושר והכבוד מלפניך. יך ע העשיר כי "ממון" בגמטרי "סולם" ללמד שבאמצעות הממון ניתן לטפס גבוה ולקדש שם-שמים, אך ניתן גם לרדת דרכו, ליפול עמוק וכואב.

עלנו לחנך ליושרה והגינות כלכלית. הורגלנו מילדות כי אם מוצאים טיפת דם בביצה - משליכים ללא הרהור, כך גם אסור שיימצא טיפת פסול בכספנו. כל 'אוצרות קורח' לא ישמחו את האדם, אם אינם שלו. חז"ל מוקירים גדול הנהנה מגיגע כפוי. הוא 'נהנה' מפני שזה 'מגיגע' כפוי. קורח, שהתעשר ללא עמל, סבל מתסמונת ההשתוות. תמיד מביט ימינה ושמאלה לראות 'מי עוד...'

צריך ללמד את ילדנו סדרי עדיפויות בחיים: **כסף** קונה ספר-אך לא דעת, **תרופות** - אך לא בריאות, **חברים** - אך לא אהבה, **שעשוע** - אך לא שמחה, **שעון** - אך לא זמן, **מעמד** - אך לא כבוד, **ציות** - אך לא נאמנות, **מזון** - אך לא תיאבון, **מחשב** - אך לא שכל, **נוחיות** - אך לא מנוחה, **מיטה** - אך לא שינה, **בית** - אך לא משפחתיות.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרה"ג **יחזקאל יוסף שליט"א**
בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הלחם"

מיקום מיוחד לנשים
לבעלי בינה

כרכה והצנחה
כישועיה ודליה נסימי בזכות תרומתם שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו ממשאלות ליבם לטובה **לרפואת שולה כהן** בת מזל שתצליח בנייתוח תחזור לביתה בריאה ולרפואת דליה בת גוג'יה

רפואה שלימה
כבואר הסך **בן מסעודה** הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. במהרה לאיתנה הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

כרכה והצנחה
לשיירה דנית בת שושנה ויחזק. יה"ר שתזכה לזיווג הגון שמורש נשמתה הטהורה רפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל ממשאלותיה לטובה

כל הישועות והברכות
למשפחת אברג'ל שתרמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואת והצלחת כל ילדיהם חתניהם וכולותיהם, וכנדיהם וכל משפחתם. שיזכו בפרנסה טובה, אושר ושלווה, יתגשמו ממשאלות לטובה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעיני ימין **בן רחל ז"ל**

כל הישועות והברכות
לרביץ ואסתר חמד'י הי"ו שתרמו לטעודה הרביעית בלויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתשגמו ממשאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם לרפואת **הודיה-חיה בת אסתר** ולהצלחת **הראל עזרא איתן**

כרכה ואיחול'ים
כישראל והיכלה דרי בהגיע לידו-מרדכי לגיל **ציצית** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתבך בכל מילי דמיטב ותרוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

כרכה והצנחה
לציון ואילנה אסרף זכות קריאת התהלים והלימוד לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו ממשאלות ליבם לטובה אושר ופרנסה טובה. בריאות ונחת מהילדים וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

כרכה והצנחה
לצהי והודיה מלכה בהגיע **אביה** לגיל **מצינות** יהי רצון שתגדל כאמותו שרה ובהק רחל ולאח תזכו לחופתה שתצליח בלימודיה ובכל דרכיה ובכרה והצלחה ליצחק וסמדר **גן ולמשפחת מלכה**

הי"ו יוסף ורביה
מזל טוב ואיחולים לבניי אברהם שיש"ף ורביה לגני לרזנית שרין לנישואי יוסף-חיים עם אודי יה"ר שקימו בן נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

כרכה נאמנת
מניין שחרי' ביום חול מתקיים **כל יום בשעה 08:00** עם הרבה **שלמה דודי הי"ו** בבית הכנסת "אוהל שלום" צמוד לרבנות יבנה. הציבור מוזמן ברוב עם הדרת מלך

כרכה והצנחה
לאור והדס מוסיא על הסיוע לזיכוי הרבים. זכות קריאת התהלים והלימוד שיתבצע **לזעזע קודש בר-קיימא** רפואה שלימה ופרנסה טובה ואושר. שיתמלאו ממשאלות ליבם לטובה

רפואה שלימה
לרזיה-ישועיה בת **מרים** מנבי"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גדיה. שתחזור במהרה לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות **נא להתפלל לרפואתה**

לעיני הצדק והענו מאיר ברוחמה הלוי ז"ל
ד' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנעו והענו אליהו ביטון בן רחל ז"ל
כטי' סיון פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווי הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו רבקה מורני בת שרה מנבי"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנבי"ת

לעיני הצנעו והענו יאיר קולצה בן בנימין ואסתר ז"ל
ד' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנעו והענו ציון נחמיאס בן איזה ז"ל
השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

שימוש בסבון מוצק ומריחת משחה

שאלה : האם מותר להשתמש בשבת לצורך שטיפת ידיים וכדומה בסבון מוצק, או שיש בכך איסור ?

תשובה : בהלכות האחרונות, הזכרנו את מחלוקת הראשונים, לענין איסור ריסוק הקרח בשבת והפיכתו לנוזל, שלדעת ספר התרומה, האיסור הוא משום שהמסת הקרח נחשבת ל"יצירת דבר חדש", ויש בכך איסור שנקרא איסור "נולד", דהיינו שמוליד דבר חדש. ואילו לדעת הרמב"ם והרמב"ן והרשב"א, אין כאן איסור תורה כלל, אלא איסור מדברי חכמים, משום גזירה שסחיטת הקרח והפיכתו לנוזל דומה לסחיטת פירות שיש בסחיטתן איסור תורה, ולכן גזרו חכמים גם על המסת הקרח. וכמו כן הזכרנו שמרן השולחן ערוך פסק כדעת הרמב"ם והרמב"ן והרשב"א, שטעם האיסור הוא משום גזירת סחיטת פירות ואין האיסור אלא מדרבנן, ואילו הרמ"א כתב שיש לחוש לסברת ספר התרומה, ששורש האיסור הוא מן התורה. ומכאן דן מרן רבינו הגדול רבי עובדיה יוסף זצ"ל, לענין שימוש בסבון מוצק בשבת, שלכאורה השימוש בסבון עם מים והפיכתו לנוזל, דומה לריסוק קרח והפיכתו לנוזל שכפי שנתבאר יש בו איסור בשבת, אלא שלפי דעת מרן השולחן ערוך, שטעם האיסור בריסוק קרח הוא משום שריסוק הקרח דומה לסחיטת פירות, ולא מחמת איסור נולד, נראה לומר, שטעם זה אינו שייך בהמסת הסבון, שהרי המסת הסבון אינה נעשית אלא על ידי תערובת עם המים, ואין הסבון נמס מחמת עצמו באופן טבעי כמו פירות וכמו קרח. וסברא זו נכתבה על ידי הגאון רבי יצחק למפרונטי בספר פחד יצחק, שלפי דעת מרן השולחן ערוך אין כל איסור בשימוש בבורית (סבון) בשבת. (חזון עובדיה ח"ג עמוד 10. ועוד בכמה מקומות)

ולפיכך הספרדים ובני עדות המזרח ההולכים אחר דברי מרן השולחן ערוך, יכולים להקל ברחיצת הסבון בשבת, אבל בני אשכנז היוצאים ביד רמ"א, ראוי להם להחמיר בזה, אלא אם כן יש צורך בדבר, כגון רופא שצריך לרחוץ ידיו בסבון אחר בדיקת חולה מטעמי בריאות.

מריחת משחה בשבת

מרן בשלחן ערוך (סימן שיד סעיף יא) כתב, שאסור לקחת שעווה, ולסתום בעזרתה חור שנוצר בחבית בשבת. מפני שיש בזה איסור משום "ממרח" בשבת. כלומר, ישנו איסור למרח דבר בשבת. ולכן גם מי שרוצה למרוח בשבת משחה על ידיו, כדי שהמשחה תהיה מרוחה היטב על גבי היד, ותגן עליו מפני התייבשות העור, הרי שאסור לעשות כן בשבת, משום איסור "ממרח". וכן המורה על ערו קרם הגנה בשבת, כדי להגן עליו מפני נזקי השמש, אסור בשבת, משום איסור "ממרח". ומכאן למד מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (יביע אומר ח"ד או"ח סימן כז, חזון עובדיה שבת ח"ג עמוד שפד), שאם אדם לוקח משחה בשבת, ורוצנו שהמשחה תבלע בגופו לגמרי, [כמו אנשים שיש להם יובש ופצעים בידיהם, ורוצים למרוח משחה, באופן שהמשחה תבלע לגמרי בעור, ולא בכדי שישאר ממנה שום רושם על ידיהם], מותר לעשות כן בשבת. וכן אדם שמורח משחה על גבו, כדי להקל מעליו את כאבי הגב, ומשחה זו עשויה באופן שהיא נבלעת לגמרי בעור האדם, הדין הוא שמתיר למרוח אותה בשבת על גבי העור. וכן תינוק, שמורחים לו משחה כדי לטפל ב"תפרחת חיתולים", והמשחה היא כזו שנבלעת לגמרי בעור, מותר להשתמש במשחה כזו בשבת, שאין בזה משום ממרח.

מכל מלמד" השכלתי

"ויקה קרח"

של מי העושר ואומר המודרש (במדבר רבה פרשה יח, טו) : קרח היה ממונה על אוצרותיו של פרעה מלך מצרים ומשם נטל את כל עושרו. ודרשו חז"ל על קרח את הפסוק (ירמיהו יז, יא) : "עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל"

יש להבין, שאל המגיד מדובנא מדוע חז"ל אומרים עליו שעשה שלא במשפט, והלא קרח אסף את כל עושרו מפרעה ומביתו ואם כן מה פשעו ומה חטאתו? אלא, תירץ המגיד בדרכו במשל למה הדבר דומה? ליהודי אחד שהיה בעל בית מזיגה. ביום השוק התאספו ובאו אל בית המזיגה הרבה גויים שיכורים ובקשו לשתות. מזג להם בעל הבית יין-שכר ביד נדיבה. לפתע הבחין בעל הבית בגנב ששולח את ידו אל צנורותיהם של השיכורים ומבקש ליטול מהם את ממונם. התנפל בעל הבית על הגנב, תפסו בדש בגדו והוציאו מבית המזיגה בכח. "מדוע אתה מתנפל עלי?" "תמה הגנב, "והרי לא נטלתי ממך דבר?" "שוטה שכמוך!" השיב בעל בית המזיגה, "אם אתה גונב מהם אתה גונב גם ממני, שהרי אם לא היה בכליהם כסף איך ישלמו לי על כל מה ששתו והשתכרו...?"

כן הוא גם הנמשל, אומר המגיד כאשר נטל קרח את ממונו של פרעה נמצא נוטל בעקיפין את ממונם של ישראל, שהרי הקדוש ברוך הוא הבטיח להם "ויצאו ברכוש גדול" ואם כן מה שנטל קרח מפרעה גרע מישראל.

"ובני קורח לא מתו"

לאחר שבפרשת השבוע נבלעו קורח וכל עדתו, מובא בפרשת פינחס שצאצאיו דווקא נשארו בחיים כיוון שעשו ברגע האחרון תשובה וכך כותבת התורה שם (במדבר כו יא) :

"וּבְנֵי קָרַח לֹא מָתוּ"

אומרים בעלי המוסר בדרך צחות: קורח רדף אחר שררה והכבוד, הוא לא בחל בשום אמצעים עד שכנה את אהרון ומשה גאוותנים ("ומדוע תתנשא על קהל ה'"). לאחר שהם קיבלו את עונשם הסתבר ש- "וּבְנֵי קָרַח לֹא מָתוּ" עדיין ממשיכים אנשים להחזיק במחלוקת קורח להתריס נגד גדולי ישראל כאילו היו בניו של קורח...

יוצא איפה שהפסוק "וּבְנֵי קָרַח לֹא מָתוּ" מקבל משמעות נוספת - עדיין ישנם כאלו המרגישים בניו של קרח ומחזיקים במחלוקת מאותם מניעים של שררה וכבוד...

מחלוקת קורח אבדה מן העולם - אך בניו עדיין לא מתו...

הקב"ה מסדר את העניינים

שמי אברהם, נולדתי בירושלים בבית חילוני, אבי עבד ברשות השידור ברוממה ובמקביל כדי להשלים הכנסה עבד בשעות הערב כרב-מלצרים באולמי "ריחנית" בירושלים.

אחד מתפקידיו כרב מלצרים היה לערוך טקסים שונים כפתיחת שמפניה או הגשת עוגת שמחה עם תזמורת וזיקוקים... באחד האירועים הוא צעד כהרגלו עם העוגה שעליה הזיקוקים, אך בבואו להדליקם, הם לא נדלקו, היה בידו חומר מיוחד למקרים כאלה שאותו היה שופך על הזיקוקים שידלקו בקלות. הוא התיו את חומר הבעירה וכנראה שהתיו יותר מידי, והתוצאה שהעוגה נדלקה בלהבה גדולה ובדיוק ברגע זה הוא נתקל בילדה שרצה לכיוונו והעוגה הבושרת נפלה עליה.

האש אחזה בבגדיה, האירוע היה כ"כ מפחיד שבמשך מספר שניות ארוכות איש לא עשה דבר, כולם התאבנו. הראשון שהתעשת היה הצלם שזרק את המצלמה, נטל את מפת השולחן, גלגל את הילדה בתוכה וכיבה את האש. חייה אמנם ניצלו אך הנוק הנורא כבר נעשה. הילדה סבלה מכוויות בדרגה הגבוהה ביותר בכל גופה וגם בפניה והיא הובהלה לבית החולים. הייתי אז ילד בן 11, הסיפור הזה היכה בי קשות. אבי החזק נשבר לחלוטין, הוא היה בוכה כל לילה כשהוא מאשים את עצמו אף שהמטרה ניקתה אותו מאשמה.

למרות אי הנעימות הוא הלך לבקרה בבית החולים והיה מלא בכאב ונקיפות מצפון עד שהגיע למצב שלא ישן בלילות. הסיפור הזה גרם לו לחזור בתשובה ואימי הלכה בעקבותיו אבל אנו הילדים נשארנו חילונים. משפחת הילדה החלה בתביעה משפטית מול חברת הביטוח של האולם, אולם חברת הביטוח ניסתה להפיל זאת על אבי... הורי הילדה ביקשו להוציא את אבי מהתביעה אך השופט לא קיבל את טענתם ונתן לאבי עונש סמלי של 100 שעות עבודות שירות ופטר אותו מאחריות כספית. אבי מילא את 100 השעות שנפסקו לו והמשיך להיות בקשר עם משפחת הילדה.

הילדה חזרה לבית הספר ושם החלו ללעוג לה על מראיה. הוריה החליטו לעשות את הכל כדי לטפל בצלקות הקשות וטסו לצרפת לבית חולים מיוחד המטפל בנפגעי כוויות, אבי נפרד מהם בדמעות ובכך תם הקשר איתם. אבי ניסה להחזירני בתשובה אך לא כ"כ הצליח, אולי מפני שהחזרה בתשובה שלו הזכירה לי דברים שרציתי לשכוח, ואכן עם חלוף הזמן הסיפור שהשפיע עלי קשות בתור ילד הלך ונשכח ממני וחזרנו לחיי שגרה רגילים.

בהיותי בגיל 25 התחלתי לעבוד אצל אדם שהיו לו חנויות רבות בכל רחבי הארץ לחבילות שי וממתקים, הוא היה חוזר בתשובה והקפיד ללמוד חצי יום. הוא לקח אותי בתור סוכן ומהר מאוד קידם אותי וסמך עליי מאוד. יום אחד שמע שאבי דתי ואמר: "חבל שאינך כמוהו אבל בעזרת השם תהיה עם הזמן..." לאחר מס' חודשים אמר לי: "אם אתה ממילא חילוני, יש כאן בחורה טובה שמנהלת לי את העסק, אם אינך מצליח להיות דתי לפחות תהיה חילוני טוב

ותתחתן איתה"

"נהיית מוסד לשידוכים?" שאלתי.

"תבוא, תדבר איתה, אם יתאים לך מה הבעיה?"

פגשתי אותה והבנתי שהיא מתאימה לי, אך היא הייתה לבושה כחרדית וברגע הראשון אמרתי לעצמי, הוא עבד עלי... שאלתי אותה על כך והיא אמרה שהיא והוריה חילוניים. רציתי לשאול: "אז למה את נראית כמו מבני ברק?" אבל לא לחצתי, הנחתי שזה מתוך כבוד לבעלי העסק.

נפגשנו מספר פעמים, אחרי תקופה הצעתי לה נישואין אך על פניה עלתה הבעה לא ברורה. "למה את נראית כ"כ מסויגת?" שאלתי. "יש משהו שאתה חייב לדעת, אני נראית חרדית ולבושה צנוע אבל זה בגלל שיש לי כוויות בידיים".

הייתי המום... "גם בפנים היו לי כוויות אבל עברתי הרבה טיפולים והיום אי אפשר להבחין במה שעברתי". שתקתי מרוב הלם, "תגיד משהו, לא יפה שאתה שותק, אם לא מתאים לך זה בסדר גמור".

אבל הדמעות שקנאו בעיניה הראו ששום דבר לא בסדר גמור. "את לא מבינה, זה בכלל לא בכיוון הזה", "אז באיזה כיוון?" שאלה. "מתי זה קרה לך?" "שהייתי בגיל 12 וחצי", "זה קרה לך באולם ריחנית?" שאלתי. "כן", "את נשרפת מעוגה שהפיל עליך רב-המלצרים?" "מנין לך?" שאלה מבוהלת. "יכול להיות שאחרי מה שאומר לך לא תרצי לדבר איתי" אמרתי בהיסטריה, "כי רב-המלצרים הזה הוא... אבא שלי".

היתה דקה של שתיקה ואלפי מחשבות התרוצצו שם ביננו ואז התחלנו לבכות, בלי מילים... השריפה הזו שהתרחשה 15 שנה קודם, השפיעה כ"כ על חייו וכל הרגשות התנקזו להם באותו רגע.

"נלך להורים ונספר להם" וכך היה.

הוריה היו בהלם מוחלט ואבי כמעט התעלף; "אני לא מאמין... לא האמנתי שהצלקות ייעלמו!" והיום הזה שבו בישרנו להורינו היה היום שהחלטנו שנינו לחזור בתשובה. כשסיפרנו זאת לבוס הוא שמח ואמר: "שתי ציפורים במכה אחת", גם שידוך וגם חזרה בתשובה. ואכן, נישאנו וגרנו אצל חמותי במשך שנה, ואז אמרה לי אשתי: "אנחנו חייבים למצוא דירה לעצמנו". "אולי נמצא דירה בשכירות במעלה אדומים" אמרתי. "עוזב יש לי דירה במודיעין".

"מה? מאיפה יש לך דירה?"...

"ההורים שלי תבעו את הביטוח וקיבלו פיצויים בסך מיליון וחצי שקלים, חלק הלך לריפוי שלי ובחלק האחר הם קנו דירה במודיעין".

הייתי בהלם מוחלט. התחתנתי בידיעה שאגור בסוג של 'אוהלי' ופתאום מתברר שמלכתחילה היתה לי דירה מוכנה!

למרבה הפלא שעות ספורות לאחר השיחה הזו התקשרה השוכר, רופא שהשכיר את הדירה כבר 10 שנים והודיע שהוא מעוניין לעזוב.

איך שהקב"ה מסדר את העניינים... עברנו לדירה ושיפצנו אותה. אשתי ממשיכה לנהל את עסקיו של הבוס ואני פתחתי חנות בשותפות עמו ושמה "מתוק זה אנחנו" וכך אנו גם מרגישים. (חיים ולדר)